(1) שיעור שלם צבור, ביהכנ"ס. ✓ שיעור פנימי ביהכנ"ס

✓ (2) כל נגינה בשלם צבור (סלומון עולם)

✓ (3) קריאת דבר (מנגינת צבור)

✓ (4) כל נגינה יום ג' ,גיורא, פרק סלומון/עולם).

כה יום שלם פנימי - ביהכנ"ס - דעתן נגיע, התנועה. ו' בב אה"ר
כל מי שיש שם ובמהלך שם. ואלו בשני הפי' ברשי סגי לא לא.
ואי נאמר משם אחר - שיר מסלק הנגינה כמו קדושין אל.
ואי נאמר גם פסול דעה - הרמ"ל פסול דעה, כון דהמ
סלי בה/סתנו עשיתי שליחותך. ור' תוס' בב כמ
ויכול נמי קרבי נגינה גם פסולים. ור' תוס' בין ת"ב.

כה יום שלם פנימי - יום שלם - בגדי הם הפרטים (המנין ובמשבן
ובמדה) דגיור אל ניקל אור זה הכלל. רק הדברים מחומרים הם. ב' הדברים
עולם ישנם. האחד אלוקות שהבורא והחברה זה העיקר. והפרט אין לו תשיעור

יש להעניק אלפי ימים של מצבה הכלל התברה. והדנ אומרת שהעיני
הוא היחיד, הפרטי. ובעבור השקיעה רק לשמו אור היחיד.
ג' ההשקעות אינן לפי התורה. כלל הבנין לפרט ופרט הבנין לכלל.
ובזו אמר בחכל כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא.
ומצד שני ודי כאשר ישראל אחד בגרף, הגאון הכלל. יד' מדרש
וינקל: כתיב ה' אומר לכולם בדם יקרא וכתיב ה' אומר לכולם שאול
יקרא כו'.

בה' אדר ע"ר וינקו - בר נצה סלומון - הקדמונות, יראה שלא בהתבלם, ומקרו בדרשל
אחרי, דבאו בשרל לקנות אור ישראל מאלי. ונתנו ואמרו שיש בקדמונות
תכלית מצוות; כדי לקרב אור כל האומות לד'. הקרבה בעת מקרבה אור כל החי
בעולם. המעלות והנשמות. אור כל הבעות בעולם. והמלא, אור הדומם.
ואז הגאון החאדי אתאלה בצה, וכן נ"ל אדם כי יקריב מכם. ובבר
אמרו שכל השמים נבראים. מובאו בדרש וינקר ק' ד'. ל' ר' אבין
כך ל' עשה לפני הקה, רבש"ע מה אומות שיש לך בעולמך אלו מצוה אותי אלו
שם ישראל, אל הם בהמליכוני תחילה שם הים ואל ד' ומלון לעולם ועד. ל' ר'
פרבי: זכל שקיבלו עליהם מלכותי בסיני ואמרו נעשה ונשמע. מסתם ל' אור בשרל
לעניי מעלה, אלא למה לו נתנו לאומות. והתשובה כי יש אור מלכות מבחוץ ובל.